

**P R O H O D U L
DOMNULUI DUMNEZEULUI
I MÂNTUITORULUI NOSTRU
IISUS HRISTOS**

Starea întâi

1. În mormânt, Via ,
Pus ai fost, Hristoase,
i s-au spîmîntat o tirile îngere ti,
Plec ciunea Ta cea mult pream rind.
2. Dar cum mori, Via ,
i cum ezi în mormânt ?
i împîria mor ii Tu o zdrobe ti
i pe mor ii cei din iad îi înviezi ?
3. Te mîrim pe Tine,
Iisuse Doamne,
i-ngroparea îi cinstim i patimile,
Cî din stric ciune Tu ne-ai izbîvit.
4. Cel ce-ai pus pîmîntul
Cu mîsurî, Hristoase,
Astîzi ezi în mic mormânt, Ziditorule,
i din gropi, pe cei ce-au murit înviezi.
5. Iisuse al meu,
Împîrat a toate,
De ce vii la cei din iad, o, Hristoase-al meu ?
Vrei sî dezrobe ti neamul omenesc.
6. Stîpînul a toate
Mort se vede acum
i de ertîtorul gropilor celor mor ii
Se încuie-n groapî nouî ca un om.
7. În mormânt, Via ,
Pus ai fost, Hristoase,
i cu moartea Ta pe moarte o ai pierdut
i viaî lumii Tu ai izvorît.
8. Cu cei rîi, Hristoase,
Ca un rîufîcîtor
Socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pe to i
i ne-ai scos din amîgirea celui rîu.

9. Mai frumos cu chipul
Decât oamenii toți,
Ca un om se vede mort în frunte de chip,
Cel ce toată firea a-nfrumusețat.
10. Iadul cum va răbda
Intrarea Ta, Doamne,
și cum nu se va zdrobi întunecându-se,
De-a luminii Tale fulgere orbind ?
11. Dulcea mea lumină
și mântuitoare,
Cum în groapă -ntunecoasă Tu Te-ai ascuns ?
O, răbdare de nespuse și negrăit !
12. Nici lumea de duhuri
Nu pricepe, Doamne,
Nici mulțimea fără de trup poate povesti
Taina îngropării Tale, neștiind.
13. O, minuni străine !
O, ce lucruri noi !
Cel ce-mi dă suflare mie Se poartă mort,
Îngropat de mâinile lui Iosif.
14. În mormânt ai apus,
Dar de-al Tatălui sân
Nici cum nu Te-ai desprins, Hristoase al meu.
Acest lucru e străin și nefiresc !
15. Întreaga faptură
Recunoaște-ți Tine:
Împărat adevărat, pe pământ și-n cer,
Deși în mormânt Te-ncui, Hristoase-al meu !
16. Tu-n mormânt fiind pus
Ziditor Hristoase,
Temelia iadului s-a cutremurat
și ale morților morminte s-au deschis.
17. Căci ce în palmă
Tot pe mântul ăstă
Sub pământ acum cu trupul Se află mort,
Slobozind pe morții cei legați în iad.
18. Din stricăre, Doamne,

Via a mea o ridici;
 Caci murind acum, la cei morii Te-ai pogorît
 i-ale iadului zvoare le-ai zdrobit.

19. Ca lumina-n sferic,
 Se ascunde acum
 Sub pământ, ca sub obroc, Trupul Domnului
 i din iad gone te întunericul.
20. Mulimeea de o tiri,
 Cea duhovnicească,
 Împreună cu Iosif și Nicodim
 Merg să îngroape pe Cel ce e ne-ncreput.
21. Murind Tu de voie,
 În mormânt ai fost pus;
 și pe mine ce-am fost mort, lisuse-al meu,
 De amara mea greșală m-ai scapat.
22. S-a schimbat figura
 Prin a Tale patimi,
 Caci cu Tine-au putim toate câte sunt,
 iitor a toate cunoscându-Te.
23. Luând în pântec
 A vieii Piatră,
 Cel a toate mântor, iadul, a versat
 Pe toii morii ce din veac i-a înghițit.
24. În mormânt nou Te-au pus,
 Înnoind, Hristoase,
 Firea oamenilor, prin învierea Ta,
 După cum se cade unui Dumnezeu.
25. Pe pământ ai venit,
 Pe Adam și-l mântui.
 și pe-acesta negșind, jos Te-ai pogorît;
 Pân' la iad, Stâpanul meu, l-ai curățat.
26. Pământul de frică
 S-a mișcat, Cuvinte,
 și luceafărul lumina să i-a ascuns,
 Apunând a Ta lumină sub pământ.
27. Ca un om, ai murit
 De-a Ta voie, Doamne;
 Dar ca Dumnezeu pe morii din groap-ai sculat

i din întunericul p catelor.

28. V rsând râu de lacrimi
 Peste Tine, Doamne,
 Cea Curat , ca o maic , a gl suit:
 „Oare, cum Te voi îngropa, Fiul meu ?”
29. Ca gr untul de grâu,
 Ce-ncol e te-n p mânt,
 Spic aduc tor de rod nou Te-ai f cut,
 Înviind pe to i urma ii lui Adam.
30. Sub p mânt Te-ai ascuns
 Ca un soare, acum,
 i-ntr-a mor ii noapte neagr Te-ai învelit;
 Ci r sai, Hristoase-al meu, mai str lucit !
31. Cum ascunde luna
 Fa a sa de soare,
 A a groapa Te-a ascuns i pe Tine-acum,
 Cel ce prin trupeasc moarte ai apus.
32. Iisus, Via a,
 Gustând moartea acum,
 Pe to i oamenii de moarte i-a izb vit
 i via a tuturor le-a d ruit.
33. Pe întâiul Adam,
 Prin p cat omorât,
 La via ridicându-l cu moartea Ta,
 Adam nou în trup Te-ai ar tat acum.
34. Cere tile cete,
 Mort întins, pentru noi,
 Te-au v zut, St pânul meu, i s-au sp imântat
 i cu aripile s-au acoperit.
35. Pogorându-Te mort,
 De pe lemn, Cuvinte,
 Iosif cel cu bun chip Te pune-n mormânt;
 Ci-nviaz , Doamne, mântuind pe to i !
36. Bucurie, Doamne,
 Fiind îngerilor,
 Întristare lor acum le-ai pricinuit,
 Cu trup mort, ca pe un om, v zându-Te.

37. Suind Tu pe cruce,
Împreun -ai suit
i pe muritorii vii; iar stând sub p mânt,
Ai sculat de-acolo pe cei adormi i.
38. Ca un leu, Tu Doamne,
Adormind cu trupul,
Ca un pui de leu Te scoli, Cea ce-ai fost mort,
Lep dând i b trâne ea trupului.
39. Cea ce din coasta
Lui Adam cel dintâi
Pe str mo ai pl smuit, e ti în coast -mpuns
i izvor cur itor ne izvor ti.
40. Se-njunghia-n tain
Mai-nainte mielul,
Iar acum Tu, p timind f r s cârte ti,
E ti f i junghiat i firea cur e ti.
41. Cine dar va spune
Chipul groaznic i nou ?
Cel ce st pâne te toate f pturile
P time te azi i moare pentru noi.
42. Cuprinzându-i spaima,
Au strigat îngerii:
„Cum Se vede mort St pânul vie ii
i de ce-n mormânt se-ncuie Dumnezeu ?”
43. Din coasta Ta, Doamne,
Cea însuli at ,
Izvor ti mie via , prin via a Ta,
i m înnoie ti i m viezi cu ea.
44. R stignit pe cruce,
Ai chemat pe oameni,
Iar curat coasta Ta împungându-se,
Tuturor iertare dai, lisuse-al meu.
45. Cel cu chip cuvios
Te g te te-ngrozit
i Te-ngroap , ca pe-un mort, cu smerenie,
De-ngroparea Ta înfrico ându-se.
46. Sub p mânt, de voie,
Pogorând ca un mort,

Tu ridici de pe p mânt, Hristoase, la cer
Pe cei ce de-acolo au c zut de demult.

47. De i Te-ai v zut mort,
Dar e ti viu Dumnezeu
i ridici de pe p mânt, Hristoase la cer,
Pe cei ce de-acolo au c zut de demult.
48. De i Te-ai v zut mort,
Dar e ti viu Dumnezeu
i pe oamenii cei mor i, pe to i, înviezi,
Omorând de tot pe-al meu omorător.
49. O, ce bucurie,
Ce dulcea mult ,
A fost ceea ce-a umplut pe to i cei din iad,
Str lucind lumina Ta-n adâncul lui.
50. Îngroparea- i laud,
Patimilor m -nchin;
i puterea Î i m resc, Milostivule,
Prin care de patimi am fost dezlegat.
51. Asupra Ta, Doamne,
Sabie-au ascu it
i-a puternicului sabie s-a tocit,
Iar cea din Eden se biruie te-acum.
52. V zând mielu eua
Pe-al s u Miel înjunghiat,
Doborât de dureri striga i-ndemna
Ca i turma s se tânguie cu ea.
53. În mormânt de Te-ngropi,
i în iad de pogori,
Dar mormintele, lisuse, le-ai de ertat
i întregul iad, Hristoase, l-ai golit.
54. De-a Ta voie, Doamne,
Pogorând sub p mânt,
Pe to i oamenii din moarte i-ai înviat
i la slava Tat lui i-ai în l at.
55. Unul din Treime,
Cu trupul, pentru noi,
Def imat moarte rabd , binevoind;
Se cutremur i soare i p mânt.

56. Urma ii lui Iuda,
Din izvor adapa
i cu manstura demult, în pustiu,
În mormânt îl pun pe Hristosul lor.
57. Ca un vinovat, st
Cel Preadrept la Pilat
i la moartea cea nedreapt e osândit
i Judecatoru-i r stignit pe lemn.
58. Îngâmfat Israil,
Uciga e popor !
Pentru ce pe Varava, p tina , slobozi,
Iar pe Domnul pentru ce îl r stigne ti ?
59. Plâmuind pe Adam
Din pământ, cu mâna,
Pentru dânsul Te-ai făcut om firesc în trup
i de bunăvoia Ta Te-ai r stignit.
60. Ascultând, Cuvinte,
De al T u P rinte,
Pân' la iadu-ngrozitor Tu Te-ai pogorât,
Înviind tot neamul muritorilor.
61. „Vai, Lumina lumii !
Vai, a mea Lumină !
O, Iisuse-al meu ! O, Fiule preadorit !”
Cu amar, striga Fecioara i jelea.
62. Pizmăre popor,
Uciga blestemat !
Ruinează-te mcar, înviind Hristos,
De mahrama i de giulgiurile Lui.
63. Vino, necurate,
Uciga ucenic,
i pricina r ut ii arat -mi-o:
Pentru ce-ai ajuns tu pe Hristos s -L vinzi ?
64. Iubitor de oameni
Te prefaci, nebune,
Orb, nemernic, ne-mp cat, vânz torule,
Tu, ce Mirul ai voit s -L vinzi pe bani.

65. Cu ce pre ai vândut
Sfântul Mir cel ceresc ?
Sau ce lucru de El vrednic în schimb ai luat ?
Nebunie-afla i, preablestemat satan !
66. De iube ti pe s raci,
i mâhnit e ti de mir
Ce se vars , cur ind suflet p c tos,
Cum pe-argin i pe-a tuturor Lumin vinzi ?
67. „O, Cuvinte, Doamne,
A mea bucurie,
Îngroparea- i de trei zile cum voi r bda ?
Mi se rupe inima ca unei maici”.
68. „Cine-mi va da lacrimi
i izvor nesecat,
Ca s plâng pe Iisus, dulcele meu Fiu ?”
A strigat Fecioara, Maica Domnului.
69. O, mun i i vâlcele
i mul imi de oameni,
Tângui i-v i plânge i cu mine to i
i jeli i cu Maica Domnului ceresc !
70. „Când am s Te mai vad,
Ve nic Lumin ,
Bucuria i dulcea a sufletului ?”,
A strigat Fecioara, tânguindu-se.
71. De i ca o piatr ,
Tare i t ioas ,
Ai primit a Te t ia; dar ne-ai izvorât
Râu de via vie, ve nice Izvor.
72. Ca dintr-o fântân ,
Din îndoitul râu,
Ce din coasta Ta a curs, noi ne ad p m
i via a ve nic o mo tenim.
73. Voind Tu, Cuvinte,
În mormânt Te-ai v zut;
Dar e ti viu i Te ridici din mor i, cum ai spus,
Cu-nvierea Ta, Mântuitorule.
74. Te cânt m, Cuvinte,
Doamne al tuturor,

Împreună cu Tatăl și Duhul Sfânt
în îngroparea Ta cea sfântă preamărim.

75. Fericim-Te totuși,
Maica lui Dumnezeu,
în îngroparea de trei zile noi o cinștim
A Fiului tău și-al nostru Dumnezeu.

76. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
și s-au spălmântat oțtirile îngerești
Plecăciunea Ta cea multă preamărim.

Starea a doua

1. Cuvine-se, dar,
Să cadem la Tine, Ziditorul,
Cela ce pe cruce mâinile și-ai întins,
și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

2. Cuvine-se, dar,
Să-ți dăm slava-a toate Ziditorul,
Căci din patimi Tu ne-ai scos, prin patima Ta,
și din stricăciune totuși ne-am izbăvit.

3. Soarele-a apus
Iar pământul s-a clătit, Cuvinte,
Apunând Tu, ne-nseratul Soare, Hristos,
și cu trupul în mormânt punându-Te.

4. Somn înviator
În mormânt dormind, Hristoase Doamne,
Din cel greu somn al păcatului ai sculat
Întreg neamul omenesc cel păcătos.

5. „Una-ntre femei
Te-am născut Fiule, făr de durere;
Dar acum sufăr dureri, prin patima Ta”,
Cea curată, mult jălindu-se, zicea.

6. Susvâzându-Te,
De Părinte nedespărțit, Doamne,

Iar jos cu trupul mort, sub p mânt fiind,
Serafimii s-au înfrico at acum.

7. R stignindu-Te,
S-a rupt tâmpla templului prin mijloc
i i-ascund lumin torii lumina lor,
Sub p mânt Tu, Soare, ascunzându-Te.
8. Cela ce cu-n semn
A f cut la început p mântul,
Azi apune sub p mânt, ca un muritor;
Îngroze te-te de-aceasta, cerule !
9. Sub p mânt apui
Cela ce-ai f cut pe om cu mâna,
Ca pe oameni s -i înal i din c derea lor,
Cu puterea Ta atotputernic .
10. Veni i s cânt m
Lui Hristos cel mort, Ce-i plâns cu jale,
Ca femeile, ce mir au adus atunci,
S-auzim cu ele: „Bucura i-v !”
11. Cu adev rat,
Nesecat Mir e ti, Cuvinte Doamne;
Pentru-aceea i femeile mir i-aduc,
Celui viu, ca unui mort i îngropat.
12. Cu-ngroparea Ta
Ai zdrobit de tot iadul, Hristoase,
i cu moartea Ta pe moarte ai omorât,
i din stric ciune lumea mântuie ti.
13. Râu de via e ti
Ce din Tat l curgi, În elepciune,
Iar în groap apunând, via d ruie ti,
Celor din adâncurile iadului.
14. „Ca s înnoiesc
Firea oamenilor cea zdrobit ,
Eu cu moartea Mi-am r nit trupul Meu, voind;
Deci, jelind, nu- i bate pieptul, Maica Mea”.
15. Sub p mânt apui,
Cel ce e ti Luceaf r al drept ii,
i pe mor i i-ai ridicat, ca dintr-un somn greu,
Alungând din iad tot întunericul.

16. Bob cu două firi:
 Dă-torul de viață, astăzi,
 În adâncul pământ, cu lacrimi se seamănă;
 Însă răsar rind, lumea va bucura.
17. S-a temut Adam,
 Dumnezeu umblând în rai, atuncea,
 Iar acum s-a bucurat că-ai venit la iad;
 Când zâmbind atunci, acum s-a ridicat.
18. Maica Ta acum
 Varsă râuri de lacrimi, Hristoase,
 I-a strigat, când Te-ai văzut cu trupu-n mormânt:
 „Înviază, Fiule, precum ai spus!”
19. Iosif Te-a ascuns,
 Cu evlavie, în groapă nouă;
 Și cântări dumnezeiești, de-ngroparea Ta,
 I-a cântat, cu lacrimi împletindu-le.
20. Doamne, Maica Ta,
 Pironit văzându-Te pe cruce,
 De amară întristare, sufletul ei
 S-a prăfuit de cuie și de sabie.
21. Maica Ta, văzând
 Adăparea Ta cu fiere, Doamne,
 Cel ce ești dulcea a lumii noastre întregi,
 Fa-ă ei cu-amare lacrimi a udat.
22. „Rău m-am întristat
 Și rărunchii mi se rup, Cuvinte,
 Junghierea Ta nedreaptă văzându-o”,
 Zis-a Preacurata, tânguindu-se.
23. „Cum am să-ți închid
 Ochii dulci și-ale Tale buze, Doamne,
 Și cum dar ca pe un mort Te voi îngropa?”,
 Iosif a strigat, înfiorându-se.
24. Jalnice cântări
 Iosif și cu Nicodim cântă
 Lui Hristos ce S-a-ngropat, acum, în mormânt
 Și cu dânii cântă cetele cerești.
25. Sub pământ apui

Tu, Hristoase, Soare al drept ii;
Deci i buna, Maica Ta, care Te-a n scut,
De dureri se stinge, nev zându-Te.

26. Iadul s-a-ngrozit

D t torule de via , Doamne,
Când pr dat i-a v zut bog ia lui
i-nvia i pe mor ii cei lega i din veac.

27. Soare luminos

Dup noapte str luce te, Doamne;
Iar Tu, dup moartea Ta, str luce ti mai mult,
Înviind din groap ca un Dumnezeu.

28. Ziditorule,

Primindu-Te în sân p mântul
S-a cl tit de frica Ta, Preaputernice,
i pe mor i cutremurul i-a de teptat.

29. O, Hristoase-al meu !

Iosif i Nicodim cu miruri,
Într-un chip deosebit, acum Te g tesc
Strigând: „O, p mânte-nfrico eaz -te !”

30. Doamne, ai apus

i cu Tine-a soarelui lumin ;
Iar f ptura de cutremur cuprins-a fost,
F c tor al tuturor vestindu-Te.

31. Piatra cea din unghi

O acoper piatra t iat
i pe Domnu-L pune-n groap un muritor.
Înfioar -te, de-acum, pământule !

32. „Vezi-ne aici:

Ucenicul cel iubit i Maica,
i cu dulce glas r spunde-ne, Fiule !”,
A strigat Curata, cu amar plângând.

33. Tu, ca Cel ce e ti

De via d t tor, Cuvinte,
Pe iudei nu i-ai ucis, fiind r stignit;
Ba chiar i pe mor ii lor îi înviezi.

34. Nici chip ai avut,

Nici frum'se e, când p timeai, Doamne;
Dar mai mult ai str lucit, când ai înviat,

i cu sfinte raze ne-ai împodobit.

35. Ai apus în trup,
Sub p mânt, nestinsule Luceaf r;
i aceasta neputând vedea soarele,
În amiaz -zi el s-a întunecat.
36. Luna, soarele
Se întunec -mpreun , Doamne,
i robi binevoitori i s-au ar tat
i în mantii negre s-au înve mântat.
37. „Chiar de-ai i murit,
Dar suta ul Dumnezeu Te tie;
Iar eu cum Te-oi pip i, Dumnezeul meu,
M cutremur”, a strigat cel cu bun chip.
38. A dormit Adam
i din coasta lui-' i scoase moarte;
Tu dormind acum, Cuvinte-al lui Dumnezeu,
Lumii via izvor ti din coasta Ta.
39. Ai dormit pu in
i-ai dat via celor mor i, Hristoase,
i-nviind ai înviat pe cei adormi i,
Ce-adormiser din veacuri, Bunule.
40. De ai i murit,
Dar ai dat vinul de mântuire,
Vi , care izvor ti via tuturor;
Patima i crucea a i le sl vesc.
41. Cum au suferit
Cere tile cete îndr zneala
Celor ce Te-au r stignit, Dumnezeule,
Când Te v d gol, sângerat i osândit ?
42. O, neam jidovesc
Înd r tnic, ce-ai primit arvuna !
Cunoscut-ai ridicarea Bisericii;
Pentru ce dar pe Hristos L-ai osândit ?
43. În batjocur
Tu îmbraci pe Împodobitorul,
Care cerul a-nt rit i-a împodobit
Tot p mântul, într-un chip preaminunat.

44. Ca un pelican,
Te-ai rînit în coasta Ta, Cuvinte;
î-ai dat via î-ai Tîi fii, care au murit,
Rîspîndind asupra lor izvoare vii.
45. Oarecînd Navi,
Opri soarele, zdrobind du_manii;
Iar Tu, Soare, ascunzîndu-î lumina Ta,
Ai zdrobit pe-al iadului stîpînitor.
46. Nu Te-ai desp_rîit
De-al P_rintelui sîn, Milostive,
Chiar binevoind a lua chip de muritor;
î în iad Hristoase-al meu, Te-ai pogorît.
47. Tîns fiind pe lemn,
Cel ce spînzuri p_mîntul pe ape,
În p_mînt, f_rî suflare, acum cobori;
Care lucru nerîbdîndu-l, tremurî.
48. „Vai, o, Fiul meu !”,
Preacurata jele te îi zice
C_„pe care-L a teptam ca pe-un Împ_rît,
Osîndit acum pe cruce îl privesc !”
49. „Astfel mi-a vestit
Gavriil, venind din cer la mine:
El mi-a spus c_împ_rîia Fiului meu
Este o împ_rîie ve_nicî.”
50. „Vai, s-a împlinit
A lui Simeon proorocie
C_îprin inima mea sabie a trecut;
O, Emanuile, Cel ce e_tîi cu noi !”
51. O, iudeilor !
Ru_îna i-vîm car de mor_îi
Învîia î de D_t_torul vie_îi lor,
Cel pe Care, plini de pizmî, L-a î ucis.
52. S-a cutremurat
î lumina soarele î-a stîns-o,
Cînd în groapî Te-a v_zut neînsufle_ît;
Nev_zuta mea luminî, Bunule !
53. Cu amar plîngea
Preacurata Maica Ta, Cuvinte,

Când pe Tine Te-av zut acum în mormânt;
Ne-nceput i negrite Dumnezeu !

54. Maica Precista

Omorârea Tav zând, Hristoase,
Cu adânc-am rciune, ie-igr ia:
„Snuzbove ti, Via , între mori !”

55. Iadul cel cumplit

Tremura, când Te-av zut pe Tine,
Venic Soare al m ririi, Hristoase al meu,
i în grab' a dat din el pe cei lega i.

56. Ce priveli te

Mare i grozav-acum se vede;
Cci al vie ii D t tor moarte-a suferit,
Voind El s dea via tuturor !

57. Coasta i-au împuns,

Mâinile i-au pironit, St pâne;
i cu rana Ta din coast ai vindecat
Ne-nfrânarea mâinilor str mo ilor.

58. Oarecând jelea

Toat casa pe fiul Rahilei;
Iar acum pe al Fecioarei Fiu îl jelesc
Maica Lui i ceata Ucenicilor.

59. Palme i loviri

Is-au dat lui Hristos peste fa ,
Celui ce cu mâna Sa pe om pl smui,
i-a zdrobit cu totul ale fiarei f lci.

60. Toi cei credincio i,

Cu-ngroparea Ta sc pa i de moarte,
Îi cinstim, Hristoase-al nostru, cu laude,
R stignirea i-ngroparea Ta acum.

61. Cel f r' de-nceput,

Ve nice P rinte, Fiu i Duh Sfânt,
Între te st pânirea 'mp ra ilor
Împotriva du manilor, ca un bun.

62. Ceea ce-ai n scut,

Preacurat Fecioar , Via a,
Potole te dezbinarea-n Biseric
i d pace, ca o bun , tuturor.

63. Cuvine-se, dar,
 Să cîdem la Tine, Ziditorul,
 Căla ce pe cruce mîinile î-ai întins
 î-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

Starea a treia

1. Neamurile toate
 Laud-îngropării
 î-aduc, Hristoase-al meu.
2. Arimateanul
 Jalnic Te pogoară
 î în mormînt Te-îngroapă .
3. De mir purtătoare,
 Mirîie, Hristoase,
 î-aduc cu sîrguină .
4. Vino-întreag fire,
 Psalmi de îngropare
 Lui Hristos să-L aducem,
5. Pe Cel viu cu miruri,
 Ca pe-un mort să-L ungem,
 Cu mironosi ele.
6. Fericite Iosif !
 Trupul ce dă viața ,
 Al lui Hristos, îngroapă .
7. Cei hrîniți cu mîinile
 Lovesc cu piciorul
 În Binefăcitorul.
8. Cei hrîniți cu mîinile ,
 Oțetîi cu fiere
 î-aduc, Hristoase al meu.
9. O, ce nebunie !
 Pe Hristos omorî
 Cei ce-au ucis pe profeți.
10. Ca rob fărî de minte,

A tr dat Iuda
Pe-Adâncu-n elepciunii.

11. Rob ajunge-acuma
Vicleanul de Iuda,
Cel ce-a vândut pe Domnul.

12. Zis-a în eleptul:
„Groap’-adânc este
Gâtlejul jidovilor.”

13. La viclenii jidovi,
C ile lor strâmbe
Curse i ciulini sunt.

14. Iosif i Nicodim
Pe Domnul îngroap ,
Cu toat cuviin a.

15. Slav ie, Doamne,
Cel ce dai via
i-n iad, puternic, cobori.

16. Maica Preacurata
Se jelea, Cuvinte,
Pe tine mort v zându-Te.

17. „Prim vara dulce,
Fiul meu preadulce.
Frum’s e ea unde i-a apus ?”

18. Plângere pornit-a
Maica Preacurata,
Când ai murit, Cuvinte.

19. Vin cu mir, s -L ung ,
De mir purt toare,
Pe Hristos, Mirul ceresc.

20. Cu moartea pe moarte
O omori Tu, Doamne,
Cu sfânta Ta putere.

21. Piere-am gitorul,
Scap am gitul
Cu-n elepciunea- i, Doamne.

22. Cade vânz torul
În fundul gheenei,
În groapa stric ciunii.
23. Curse de ciulini sunt
C ile lui Iuda,
Celui nebun i viclean.
24. Pier r stignitorii,
Împ rate-a toate,
Dumnezeiescule Fiu.
25. To i pier, împreun ,
În groapa pierz rii,
B rba ii sângiurilor.
26. „Fiule din Tat I,
Împ rat a toate,
Cum ai primit patima ?”
27. Maica, mielul eua,
Mielul ei pe cruce
V zându-L, s-a tânguit.
28. Trupul ce d via
Iosif împreun
Cu Nicodim îngroap .
29. Mult înl crimat
A strigat Fecioara,
Runchii p trunzându- i:
30. „O, a mea lumin ,
Fiul meu preadulce,
Cum Te-ai ascuns în groap ?”
31. „Nu mai plânge Maic ;
Pe Adam i Eva
Ca s -i slobod, Eu suf r”.
32. „Fiul meu, sl vescu- i
Înalta-ndurare
Prin care rabzi acestea”.
33. Cu o et i fiere
Te-au ad pat, Doamne,
Gustarea veche s-o strici.

34. Te-ai suit pe cruce,
Cel ce alt dat
Umbri i poporul sub nor.
35. De mir purt toare,
Venind la a Ta groap ,
i-duceau, Doamne, miruri.
36. Scoal -Te, 'ndurate,
i pe noi ne scoate
Din a gheenei groap !
37. „Doamne, înviaz ”,
Zicea, v rsând lacrimi,
Maica Ta ce Te-a n scut.
38. Înviaz -n grab ,
Alungând durerea
Curatei Tale Maice !
39. Prinse-au fost de fric
Cere tile cete,
Când Te-au v zut mort, Doamne.
40. Iart de gre ale
Pe cei ce, cu fric ,
Cinstesc ale Tale patimi.
41. O, înfrico at ,
Str in vedere;
Pâmântul cum Te-ascunde !
42. Alt dat' un Iosif
i-a slujit în fug
i-acum Te-ngroap altul.
43. Plânge, Te jele te,
Preacurata- i Maic ,
Fiind Tu mort, Cuvinte.
44. Spaim ia pe îngeri
De grozava- i moarte,
O, F c tor a toate !
45. Pân -n zori, cu miruri
i-au stropit mormântul

Cele în elep ite.

46. Pace în Biserici,
Lumii mântuire,
Prin învierea- i d -ne !
47. O, Treime Sfânt ,
Tat , Fiu i Duh Sfânt,
Lumea o mântuie te.
48. Robilor t i, Maic ,
D -le ca s vad
'Nvierea Fiului t u !
49. Neamurile toate
Laud -ngrop rii
i-aduc, Hristoase al meu.

**PROHODUL
DOMNULUI DUMNEZEULUI SI
MANTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS**

*****

FOLOSITI TEXTUL DOAR DACA AVETI CERTITUDINEA CA ESTE CONFORM CU
ORIGINALUL ROMANESC NECENZURAT. PENTRU ACEASTA PROCURATIVA
LUCRAREA DOAR DE LA PERSOANE DE INCREDERE CARE AU VERIFICAT
INTEGRITATEA TEXTULUI, SAU DESCARCATI-O DE PE SITEUL

<http://www.angelfire.com/space2/carti/>
<http://www.homepagez.com/apologeticum/>
<http://www.pagerealm.com/apologeticum/>

Rugati-va pentru cei ce au trudit la realizarea
acestei versiuni digitale.

*****

APOLOGETICUM

2003

*****